

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Gospodskih ulicah št. 12. Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Slovinci pozor! — „sprava“ se vam — ponuja!

„Videant consules, ne...!“

Iz nemškega Maribora razpošilja se te dni nastopna zanimiva okrožnica:

Mnogočastni gospod dekan!

„Po pridjanem vabilu boste spoznali, iz kakih namenov namerava ondi podpisani komité slavnih boriteljev za verska načela v štirskem deželnem zboru in v Dunajskem državnem zboru prve dni aprila t. l. sklicati

katoliški shod v Gradcu.

„Po naročilu tega komitéja prišel je 13. t. m. tu sem v Maribor prelat Alojzij Karlon pozvedet, bi se li hoteli tega shoda udeležiti tudi Slovenci (se vé da nemščine zmožni) in zlasti še slovenski duhovniki. Namen té udeležitve pa bi bil, da štirski pri tem shodu združeni katoliški Nemci in Slovenci očividno pokažejo pred svetom, kako lahko in naglo bi se vse stranke resno povrno k katoliškim nazorom o narodnosti; in da prav zato nam premila, pa ravno zdaj po krivo razumljeni narodnostni ideji na vse strani razjedena in razburjena Avstrija tako dolgo prepotrebne narodne sprave dosegla ne bode, dokler odločno od sebe ne vrže laži liberalizma, ter se odločno ne povrne k načelom katoliškim.“

„Na podlagi teh dogovorov ustanovil se je za štirske Slovence podpisani komité z namenom, da podpira Graški komité v pripravi shoda.“

„Zdaj gré pred vsem za to, da se za pridjano vabilo pridobi kolikor mogoče veliko podpisov veljavnih, določno katoliških mož; tako, da postane že vabilo samo po sebi sijajna demonstracija za narodno spravo na katoliški podlagi. Od nemške strani zaupa Graški komité pridobiti več, kakor 500 veljavnih podpisov. Zdaj je na tem, da tudi mi Slovenci s prav mnogimi podpisi pokažemo svoje prepričanje, da resnična in stalna narodna sprava in nje posledica jednako-

pravnost narodna je mogoča le na katoliški podlagi. Ni dvoma, da bode tako podpisano vabilo že samo ob sebi napravilo najboljši utis tudi po drugih deželah z narodno mešaním prebivalstvom. Podpisi bi stali ondi, kjer se na vabilu bere poslednja vrsta: „Die katholischen Gesinnungsgenossen.“

„Mnogočastni gospod dekan! blagovolite torej poskrbeti, da ta naš oklic s pridjanem vabilom nemudoma — vendar brez hrupa — kroži po vseh farah Vaše dekanije, in duhovni in posvetni, ki Bogu na čast in v blagor Avstrije želé, da se njih imena tiskajo na vabilu, naj podpišejo na tem oklicu svoja imena z dostavkom stanu ali službe. Prosimo, da nam oklic skrajno in gotovo vrnete do konca januarja. Primerno se nam dozdeva, zastran gospodov duhovnikov tukaj izrečno poudariti, da se s tem oklicem nikomu ne dela sila. Vsak naj po svojem prepričanju ali podpiše ali ne podpiše; nasledkov iz tega zanj ne bode nobenih. Tudi se je pridjalo več oklicev v poljubno porabo.

„Dogovorjeno je, da naj se taki, dasi odločno katoliški narodnjaki ne vabijo k podpisu, ki stoje v državnih ali deželnih službah; kajti bi jim taka javna izpoved katoliškega prepričanja pri sedanjih razmerah utegnila biti v gmotnem oziru na škodo. — V časnikih naj se o tej zadevi ne piše, dokler „Grazer Volksblatt“ besede ne izproži in jo pri nas ne povzame „Slovenski Gospodar“ in „Südsteirische Post“.

V jedinstvi je moč. Le v znamenji sv. Križa je zmaga. Bodi božja pomoč z nami in mej nami!

V Mariboru, dne 16. januarja 1891.

Fr. Kosar,
prelat in kanonik, starosta, načelnik.

Jakob Bohine,
župnik stolne cerkve.

Dr. Ivan Mlakar,
bogosl. profesor.

Mihael Breznik,
hišni poverjenik (in pisar v škofovski konsist. kanceliji).

Lovro Hrg,
kanonik, načelnikov namestnik.

Dr. Ivan Križanič,
bogosl. prof., zastopnik kon. pri dež. šolskem svetu.

Alojzij Haubenreich,
duhovnik in upravnik.

Ivan Baumann,
graščinski oskrbnik (na škofovski graščini „Windenu“).

Tako se glasi famozni poziv k — „spravi“. Človek čitajoč to „vabilo“, ne vé, ali bi se jezil ali smejal. Žile in živci se napenjujejo in vse miselnje naše spremení se v ironijo, satiro in sarkazem.

Začeli so pri Čehih, in to s — šampancem. Pri mizah, obloženih z dobrimi jedmi in penečimi kupicami naj bi se dosegla „prava“. Dosegla se ni, ker se lahko reče, da je tako obliko izvenparlamentarskega pogajanja uprizoril tisti del, „cui prodest“. Vse narod češki uprl se je proti „spravi“, katera bi koristila samo Nemcem, a Čeha ponižala. Možjé, ki so se bili udali Nemcem v marsičem, dandanes so generali brez armade!

Kmalu potem smo brali, da so „spravo“ poskušali pri ubogih Rusinih. Tukaj pa že ne več s šampancem in sladkimi skledami, ampak s pomočjo — infule. Rusinski škofi naj bi Rusine potolažili, da bi bili bolj „mirni“ v terjatvah svojih. Ali oglasila se je koj čista, nezavisna narodna zaveza nekaterih narodnjakov, ki so v sporazumljeni vsega naroda protestirali zoper škodljivi kompromis. Ti pravi rodoljubi objavili so takoj svojega naroda temeljne zahteve na podlagi osnovnih zakonov avstrijskih in — zdaj ne čujemo nič več o rusinski spravi. Možje, ki so hteli narod rusinski „spraviti“ s Poljaki in Nemci, niso stali na vrhunci današnjega položaja, njihov horizont je bil preomejen in oni sami niso bili poklicani govoriti v imenu narodovem.

Kakor kažejo znamenja, poskuša se nekaj tajni, mystični eksperiment „sprave“ zdaj z nami. Slovenci! Karakteristično pa je, da v nas očitno že ne stojijo niti škofje več na čelu pogajanjem, ampak faktorji, kateri bi Slovence radi „potolažili“, poslužili so se tu že bolj srednjega in nižjega klerusa. Tudi vera, katoličanstvo, v katerem imenu naj bi se „sprava“ vršila, naglašata se v nas najmarkantnejše. Kakó modro in zavito! Čes: Slovenci so sila pobožen narod, katoliška duhovščina imá mej njimi prvo besedo.

Poslužimo se torej katolicizma, da jih upognemo! In kdo je, ki nam je prišel ponujat „spravo“? To je Nemec, katoliški Nemec monsignor Karlon. On je glavar nemško-konservativne stranke, katera

LISTEK.

Možitev grajske deklice.

Čudno je, kako hitro se polasti narodova fantazija zgodovinskih dogodkov, jih po svoje tolmači, pretvarja in zavija, dokler jim ne odvzame skoro vse zgodovinske istine in ne naredi iz njih golih pripovedek. Nesrečni cesar Maksimilijan in tragična usoda cesarjeviča Rudolfa sta že predmet narodnim pripovedkam in kmet z začudenjem poprašuje gospoda: „Ali res ne veste, kako je prav za prav bilo in da omenjena dva visoka člana naše vlada-joče rodbine nesta umrla, ampak da le tam doli globoko v Turčiji vzdihujeta v temni ječi?“

In kako bujno razpletene so še le pripovedke o tistih plemiških rodbinah, ki so nekdanj narod tlačile in zatirale, da bi se bil moral kamenu na cesti smiliti! Ni je razvaline, o kateri bi ne znal kmet pripovedovati, kake grozovitosti so se nekdanj tam gori počenjale, koliko grenkih solz in krvavih srag je po njej razliti, kako pregrešno in nemoralno je živela grajska gospoda in kako jo je na zadnje zadelo človeška ali božja kazen, kraj njih hudobij je pa sedaj razrušen in osamljen.

Mej take kraje spada tudi razvalina Schwar-

zenegg (mogoče od slov. „Završnik“?) blizu tro-meje kranjske, isterske in goriške, na južni strani Divače. Tam mimo vodila je v srednjem veku in v novejšem času, predno so delali cesto čez Gaberko, zelo važna kupčijska pot za tovorjenje iz Šent Petra skozi Košansko dolino v Kačiče, Lokvo in Trst. Grad Schwarzenegg je bil torej važna točka ob tej progi in je trgovino lahko pospeševal, ali pa zaviral. Zato so si Tržičani mnogokrat prizadevali, ta grad v svojo oblast dobiti, da bi potem kranjske trgovce prisilili, tovoriti jedino le v Trst in ne tudi v bližnja benečanska mesta po Istri.

Lastniki tega grada so bili Petači (Petazzi), gotovo slovenskega pokolenja, naj že prihaja njih ime od „petak“ (novec podoben našemu četrtaku), kakor tolmači listina, s katero je cesar Ferdinand II. l. 1632. to rodovino v grofovski stan povzdignil; ali pa od „peta“, ker je imela v svojem grbu veliki peti podobno čevljevo kopico s sedmimi žebli. Petači so se že zgodaj v Trstu naselili, ker so že v XIV. stoletju tam opravljali javne službe. Imeli so pa bržkone tudi v Ljubljani svojo hišo, ker tu se je rodil l. 1705 Benvenuto Sigismondo Conte Petazzi, ki je bil postal general hrvatske krajine in je umrl v Ljubljani l. 1786. Leopold Jožef Petazzi je bil 1740—1761 škof Tržaški

in potem Ljubljanski. Umrl je l. 1772. Tudi sicer je dala ta rodovina še mnogo slavnih mož cerkvi in državi.

Zadnji grof Petazzi je Adelin, cesarski komornik in podpolkovnik, ki je umrl dne 13. septembra 1817 v Sežani. On ni bil oženjen, nego gospodinjala mu je neka vdova Ana Just iz Celja. Mož te poslednje je bil Ignacij Just iz Celja, finančne straže načelnik („Vigilum Praefectus militum“) in je imel hčerko Ano Veroniko Just, ki je živela s svojo materjo na gradu Schwarzenegg. Dne 8. maja 1814 omožila se je Ana Veronika z gosp. Jožefom Deleno, ki je bil takrat oskrbnik graščine. Zakon je bil skien civilno pred županom in potem še istega dne cerkveno blagoslovljen in potem upisan v matico tedanje župnijske cerkve Povirske. Prva priča poroke je bil gosp. poštar („Magister Postae“) Simon Polaj. To je zgodovinski dogodek, zdaj pa pogledjmo, kaj pripovedka o tej ženitbi govori.

Ranjki Žust Bernetič, cerkveni ključar v Rodiku, pripovedoval je v svojem osemdesetem letu naslednje: „Jaz sem poslednjega grofa Petača dobro poznal, ker sem pri njem jagnjeta pasel. Imel je grof neizrečeno veliko število jagnjičev, ker je pobiral desetino tudi od drotnice. (Po zapisniku od l. 1741 je dobil grof Petač tega leta 1574 jagnjet

se tudi katoliška imenuje. In tá stranka, ki s tako emphazo poudarja katoličanstvo, na čegar podlagi je, prě, edino mogoča sprava mej nami in mej njimi — ali je tá sveta katoliška stranka dozdej kazala n. pr. v štajerskem deželnem zboru, da nam je pravična? Katoličanstvo je vendar = pravo krščanstvo, katero zahteva kategorično: „Kar želiš, da bi drugi tebi storili, to tudi stori drugim!“ Po tem krščanskem-katoliškem principu bi bili morali torej Karlonovci in Lichtensteinovci vselej podpirati zahteve slovenskih poslancev, ki niso nikdar prekoračili meje možnosti in avstrijskih osnovnih zakonov, katerih najvažnejši paragraf je za naš narodni obstoj § 19. Ali je nemška katoliška stranka nas katoliške Slovence podpirala? Ne! V najvažnejših trenutkih nam je pri glasovanju obrnila hrbet tá sveta konservativna nemška stranka. Ko smo že večkrat zahtevali vsaj jednega slovenskega odbornika v Gradcu; podpirali nas neso nemški „katoličani“. Ko je liberalni deželni odbor sklenil subvencionirati šulferajnsko šolo na Slatini z denarji tudi slovenskih davkoplačevalcev — ali se je takrat oglasila v prsih nemških katoličanov krščanska vest proti veliki krivici, ki se ima zgoditi katoliškim štajerskim Slovincem? Ne, nič niso protestirali! Ko se je sklenil v deželnem zboru zakon, po katerem se sme učitelj brez velikih ceremonij kar na pritožbo nekaterikov predstaviti, in ko so liberalni a odkritosrčni Nemci izjavili, da je ta zakon naperjen v prvi vrsti proti slovenskim narodnim učiteljem — ali so katoliški Nemci kaj ugovarjali in branili svoje sovce Slovence? Kaj še! itd. itd.

Zgodovina deželnega zbora štajerskega je zgodovina našega ponižanja in tlačanstva! — In glejte zdaj prihaja glavar katoliških štajerskih Nemcev v naš tabor, oziroma k nekaterim slovenskim kat. duhovnikom s pobožnim obličjem in sladkomystičnimi besedami; govori o katoliški veri, na podlagi katere naj bi se mi „spravili“ z Nemci! O sancta simplicitas! kakor bi bili mi potlačeni Slovinci kdaj rušili mir in spravo! Volk ponuja jagnjetu spravo! Pa nikar ne mislite, da jo ponuja v svojem in samo v stranke svoje imeni. Motivi té sprave so valiko globeji in Nemci mislijo, da smo mi tako naivni, da ne bomo zapazili pasti, ki se nam nastavlja, čeprav je namazana s pobožnim salom. In Mariborski gospodje so tako kratkovidni, da so se podali v nekaka pogajanja z graškim monsignorjem, in mislijo še povrh, da imajo pravico govoriti v imenu vseh Slovencev! Porečejo nam, da se tukaj gré v prvi vrsti za to, da se pošlje nekaj Slovencev v Gradec na „katoliški shod“, na katerem pa se bode venderle govorilo o narodni „spravi“.

In dostavlja se v Mariborski okrožnici, naj se nabiranje podpisov vrši nekako tajno, in naj se v časnikih ničesa ne omenja o tem, dokler prve besede ne izreče — „Grazer Volksblatt“! Torej nemški list bi naj zanaprej dajal nam navodila in „maršrute“ v našem narodnem boju! In vsemu temu so pritrdili Mariborski gospodje. Pisec teh vrst se dobro spominja, da je „Volksblatt“ pred par leti pisal, da nima nič zoper to, če se Slovenci ponemčujejo, samo naj bi

od svojih podložnikov! — Pač jasen dokaz, zakaj je Kras postal taka goličava! Paševal sem največkrat tam po Sežanskih senožetih in „Drnovicah“ (Drenovice sedaj „Trnovice“) in opazil sem vsako jutro, ko sem past gnal, da manka kako jagnje. Jaz sem bil zaradi tega zelo v strahu in nesem mogel razumeti, kam jagnjiči zginevajo. Pozneje sem se domislil, da so vzeli jagnje iz hleva, še predno sem ustal, in je zaklali. Mlada „grofica“ (Ana Veronika), ki je bila mojih let, je kaj rada prihajala gledat jagnjeta. Bila je blede deklishe. Nekega dne mi reče: „Danes ne boš gnal past, ker danes imamo ohcet!“ Godci so prišli iz mesta in so godli. V „starem gradu“ so napravljali veliko pojedino in najlepše moje jantke so zaklali. Ob deveti uri zjutraj so bili prišli skup vsi grajski gospodje in pisarji ter so jim rekli, da naj se postavijo v vrsto na velikem „borjači“ (dvorišči) v starem gradu. Potlej so zaprli vrata, pa jaz sem z drugimi otročaji gledal skozi špranje vrat. Godci so zagodli in stara „grofinja“, ki je bila ostra, zleht gospa, reče svoji hčerki, gospodični Nanici: „Čas je prišel, da se moraš omožiti; pojdi si izbrat za svojega ženina jednega iz mej onih deset gospodov, ki tamle v vrsti stojé“. Dekle to slišati se prestraši: bilo jo je sram, da si je z rokama obraz zakrila in začela jokati. A mati jo je suvala in počasi

se germanizacija godila bolj — fino in skrivno. Sumnjivo je v obče, da bi se Nemcem tudi pri tej priliki odstopila prva beseda in sumnjivo je, da bi se vsa zadeva morala vršiti pod klobukom. Poštena stvar ne boji se javnosti!

Ako se Mariborska gospóda res ne zavedajo današnjega položaja, moramo jim povedati, kako je pravo stališče naše v narodnem boju: Vsako izvenparlamentarsko pogajanje o narodni spravi, naj se nam ponuja od kogar koli, moramo odločno prezirati in odklanjati! Ako pa že hoče res kak Slovenec po vsej sili iti v Gradec na katoliški shod, naj gré, ako ima preveč časa in denarja! In kdor pojde na shod, naj tam odpre usta svoja in naj pové Nemcem pogoje, po katerih se hočemo „spraviti“ z njimi. Ti pogoji so:

1. Administrativna ločitev slovenskega Štajerja od nemškega, dokler se ne doseže zedinjena vsa Slovenija.
2. Vse naše šole imajo biti slovenske, ljudske in srednje.
3. V vseh uradih enakopravnost našega jezika.

Mi smo katoličani, pa ne po nazorih Mahničevih, kateremu je Mariborski klerus poslal zaupnico. Mi ljubimo Avstrijo, ker ljubimo sebe; mi ljubimo svetlo dinastijo našo, pa zahtevamo enakopravnost narodno; mi pa pravice svoje zahtevamo na podlagi zakonov. Beračiti za pravice ne spodobí se državljanu!

Politični razgled. Notranje dežele.

V Ljubljani, 23. januarja.

Ljudsko števljenje.

Namestnik češki je odgovoril na interpelacije s češke in nemške strani, da se bode strogo postopalo proti nepostavnim agitacijam pri ljudskem številjenju in se bode gledalo, da se v vseh slučajih napake popravijo. V Liberci so se res vršile nepravilnosti in je vlada že dala v tem oziru potrebne ukaze. Namestnik obžaluje, da so se nepravilnosti dogajale in obeta, da se hode postopalo v vso strogostjo.

Češka svobodoljubna stranka.

Pogajanja zastran osnove močne češke svobodomiselnje stranke se ne vrše več prav gladko. Mladočehi bi radi vse vodstvo zase obdržali in realiste kar podvrgli svojemu uplivu. Realisti pa neso voljni odreči se vsej samostojnosti in stavijo zahteve, katere ne ugajajo Mladočehom. Upanje je sicer, da se končno doseže sporazumljenje, ali vendar je obžalovati, da se že sedaj kažejo težave. Do novih državnozbornskih volitev je le še nekaj mesecev in priprave se morajo takoj začeti. Če svobodomiselnja stranka češka ne stopi zedinjena v volilni boj, se je bati, da se volitve zanj ne izvrše tako ugodno, kakor se pričakuje. Vedeti treba, da Nemci že sedaj pridno agitujejo, da si zagotovijo svoje dosedanje postojanke in morda pridobe še kak mandat. Volilni boj bode letos posebno pomenljiv, vsak poraz češke svobodoljubne stranke, bi jako slabo uplival na daljni razvoj češke politike.

Brezverski kmetje.

Vsi grškokatoliški kmetje v Ušnici v Zločevskem okraju so se pod vodstvom graščaka Hranyčke

se je napotila proti grajskim gospodom. Najlepši izmej njih je bil gospod Lutman. Temu je gospica grofica roko ponudila, pa on jo ni hotel sprejeti, nego umaknil se je nazaj. Punico je bilo tako sram, da je jokaje nazaj zletela k materi. Ali ta ji da cvrk po lici in jo zmerja, češ, kaj bi obupovala, saj jih je še devet drugih. Gosp. Lutmanu pa so veleli, naj stran gre. In drugič gre gospica jokajoč izbirat si ženina. Grajski oskrbnik Delena je bil lakomnež. Srca mu je tolklo, ko je pomislil na bogato doto, in on stegne roko proti punici, češ: na, mene vzemi! In uboga punica, da svojo ročico Deleni. Tisti hip dado znamenje iz rogom in godci so na vso moč zagodli. Potlej pa je bila poroka.

Kakor drugi grofje, tako tudi schwarzenški neso nič kaj v dobrem spominu pri prostem ljudstvu. Kot posestniki Sacerba (S. Servolo, Strmec pri Dolini) tlačili so zlasti Brežane (prebivalci v Bregu) nezaslišano. V svoji oholosti drznili so si celo Breškice dojke v grad tirati in jih siliti, da so morale mlade psičke grofove dojeti. Cesar pa da je za to zvedel in da je dotičnega grofa na Dunaj poklical na ogovor. Tam so ga spoznali krivega in ga baje obglavili, ker ga ni bilo več nazaj. — Tu se vidi, da so naši zatirani kmetje vedno stavili zaupanje na cesarja. „A car je daleko!“

izjavili za brezverce zaradi prepira, nastalega zastran grajenja cerkve. Ta afera jako spominja na znano afero v Poddragi, katera je bile napravila toliko hrupa po listih. Ker kmetje neso pristopili k vztočni pravoslavni cerkvi, nemajo nemški listi toliko gtadiva za zabavljanje, kajti ne morejo govoriti o kacic ruskih agitacijah. Kdo da je kriv tej žalostni prikazni v Ušnici, danes še ne vemo, ker nemamo točnih poročil. Omeniti pa moramo, da so pred leti bili iz jednege povoda kmetje v drugem galiskem kraju pristopili k vztočni pravoslavni cerkvi, kar je bilo vzbudilo mnogo hrupa in dalo celo povod veliki pravdi zaradi veleizdaje. Tedaj so bili nemški in poljski listi prenapolnjeni z vestmi o ruskih agitacijah. Najnovejši slučaj pa nam jasno kaže, da je v tacih slučajih uzroka iskati drugje.

Vnanje države.

Ruske novine

pozdravljajo na simpatičen način vest o posetu nadvojvode Ferdinanda d'Este. „Novoje Vremja“ piše, da je nadvojvoda zelen gost ruskega dvora in tudi ruskega društva, ker v Rusiji ni nikdo a priori neprijatelj Avstrije. „Peterburskije Vjedomosti“ se nadejajo, da bode pohod nadvojvode pripomogel k poboljšanju odnosajev mej Rusijo in Avstrijo.

Bolgarija in Rusija.

Nemški zastopnik v Sofiji izročil je bolgarski vladi rusko noto, v kateri se vlada opozarja, da je v Sofiji več ruskih nihilistov, mej njimi več tacih, ki so v Rusiji bili že obsojeni. Nekateri so celo v bolgarski državni službi. Nota zahteva da se ti nihilisti izroče Rusiji. V noti je z imenom navedenih petnajst nihilistov.

Bolgarska vlada je odgovorila ustno, da jej ni znano, da bi bil v Sofiji kak drug nihilist, nego Kalubkov, kateri je bil obsojen v pravdi proti majorju Panici. Pri njem se je res našlo pismo, iz katerega se da posneti, da je bil v zvezi z nihilisti. V Bolgariji je res več ruskih begunov, nekateri so še ruski, drugi pa že bolgarski državljani. Bolgarska vlada nikakor neče dopuščati, da bi se ruski nihilisti zbirali v Bolgariji če tudi je Rusija bolgarska nihilista Grujeva in Bendereva vzela celo v državno službo. Bolgarska vlada prosi Rusijo, da naj pošlje dokaze, da so navedene osebe zares krive, da njih bodo potem postavili pred sodišče in tiste, ki so že bolgarski podložniki obsodili po bolgarskih zakonih, druge pa izročili Rusiji. Nikakor pa ne more izročiti Rusiji osob, ki so bile obsojene v Rusiji, in so pozneje dobile bolgarsko državljanstvo, če se ne dokaže, da so v Bolgariji nadaljevale nihilistična rovanja. Državni bolgarski uradnik je pa mej osobami navedenimi v noti le profesor Draganov, ki v Rusiji ni družega zakrivil, da je izdal nekaj maloruskih del. Sicer pa bolgarska vlada hoče vso zadevo vestno preiskati in ustreči ruski zahtevi, v kolikor je opravičena.

Nemška kulturna politika.

V Pruskem deželnem zboru so se Poljaki pritoževali, da se Nemci z vladno pomočjo naseljujejo na Poznanskem, ali minister Miquel je odgovoril, da tokaj ne gre za narodni boj temveč le za širjenje kulture. Uničenje poljskega naroda Nemci torej zmatrajo za kulturni napredek.

Parnell.

Razpor na Irskem je jako slabo uplival na javno mnenje v Angliji. Posebno ruvanje proti Parnellu je v mnogih krajih napravilo jako neugoden utis. Da so se irski poslanci na željo Gladstonovo takoj izjavili proti Parnellu, bi jim nikdo ne bil zameril, ker je to zahtevala žaljena morala. Ko so se pa škofje v to zadevo umešali, je pa le jasno postalo, da hočejo irskega vodjo uničiti le zaradi tega, ker je protestant. Tako sodi tudi angleški ministerski predsednik, ki se je izjavil v Chambridgu, da so dogodki na Irskem pokazali, kakšno silo ima organizacija, kateri na čelu so škofje. Vidno je, kako bi postopali s protestanti v Ulstru, ko bi se Irsem dovolila samouprava. Rovanje proti Parnellu je torej dalo nasprotnikom Irske novo orožje v roko. Ker se na Angleškem narod jako zanima za irske protestante, bode to jako povoljno orožje konservativcem pri bodočih volitvah.

Ministerska kriza v Braziliji.

Ustavni zbor je vsprejel načrt ustave z nekaterimi premembami v prvem branji, ali pri tem je izrekel v več ozirih grajo začasni vladi. Vsled tega dala sta minister notranjih zadev in trgovski minister demisijo predsedniku republike. Poslednji se pa še ni odločil, bi li demisijo vsprejel ali ne.

V novi republiki pokazal se je torej že razpor in bati se je, da se bodo razpori nadaljevali, da v Braziliji doživé jednake dogodke, kakor po družih južnoameriških državah, kjer strankarski prepiri ovirajo vsak razvoj.

Družba sv. Mohorja.

Mej tem, ko udje Mohorjeve družbe vsprejete knjige pridno prebirajo, hiti Mohorjeva tiskarna pripravljat nove knjige za tekoče družbeno leto. Ravno kar se dovršuje „Življenje Marije Device in sv. Jožefa“ in pa „Občna zgodovina“; pridno se stavijo in kmalu se bodo tiskale obečane molit-

vene bukve; pričenjamo tudi že delo s „Slov. Večernicami“ in s „Fiziko“, in koj potem, ko v roke dobimo imena letošnjih udov, pride zadnja knjiga, „Koledar“, na vrsto.

Ker izkušnja uči, da največ udov privabijo k družbi pobožne, zlasti pa molitvene knjige, naznanjamo, da izide letos sicer isti molitvenik, ki je oglašen v „družbenem oglasniku“; a napovedanim, po škofu Jak. Peregr. Pavliču spisanim trem delom onega molitvenika dodal je g. predstavljalec še četrty del, ki obsega navadne molitve, kakor: juturno in večerno molitev, mašne molitve, litanije, križev pot, molitve k sv. patronom za srečno zadnjo uro i. t. d. Tako urejeni molitvenik z imenom: „Gospod, teci mi pomagati!“ služil bode lahko vsakemu kristjanu za domačo in cerkveno božjo službo. Bolnikom, starim ljudem in onim, ki so slabih oči, pa morda še drugim ugajal bode molitvenik gotovo tudi v tem, da so molitve tiskane z velikimi črkami, kakor dozda še v nobeni drugi Mohorjevi knjigi. Zato prosimo, pri vabilu k letošnjemu pristopu slovensko ljudstvo na to posebej opozarjati.

Kdor želi molitvenik v platno vezan dobiti, naj doplača 30 kr., v usuje in z zlato obrezo pa 50 kr.

Pri tej priliki še jedenkrat uljudno prosimo č. gg. poverjenike, naj družbo priporočajo in naj kakor dozda požrtvovalno nosijo breme nabiranja in zapisovanja udov, da se družba v korist in čast slovenskemu rodu vedno bolj razširi in udomači, zlasti v pomejnih krajih Slovenije. Pred vsem pa želimo letos, da bi se oglasilo prav mnogo dosmrtnih udov, ker bomo že to spomlad pričeli z izdajanjem nove, prostornejše tiskarne in knjigoveznice in bo za to treba denarjev. Kdor je še mlad in trden, bo le sam dobiček imel, če plača 15 gld. na jedenkrat, namesto da bi po 1 gld. plačeval morda 30 do 40 let. Že več starejših udov nam je reklo, da se kesajo, zakaj se neso v mlajših letih zapisali za dosmrtno ude, ker zdaj so teh 15 gld. že uplačali posamično in morajo še naprej plačevati. Kdor ima zdrave otroke, naj tiste zapiše za dosmrtno ude, ker jim tako pomore, da bodo morda mnogo, mnogo let dobivali družbene knjige po vrsti, ne pa, kakor se zdaj včasih zgodi, da kdo nekaj let plačuje, potem pa jedno leto vmes pozabi ali ne more plačati; in potem ima knjige, ki hodijo po več let na svetlo, pretrgane, ker mu manjka zvezka od tistega leta. Vsled tega izgubi veselje do cele knjige, katero bi sicer vezati dal, ako bi bila popolna. Družbi in udom bo torej jednako pomagano, ako se oglasi prav mnogo dosmrtnih družbenikov. Za novo stavbo si bode namreč družba morala denarjev vzeti na posodo in za iste plačevati obresti; če se pa nabere dovolj dosmrtnine, sme družba ta denar v hišo naložiti in obresti plačujejo se potem iz najemščine in zaslužka tiskarne za natiskovanje knjig ustanovnikom.

Konečno opozarjamo še posebno vse naše č. gg. poverjenike, da naj se nabira družnikov aklene z zadnjim dnevom meseca februarja in naj se upisovalne pôle z denarjem vred pošiljajo pod naslovom: „Družba sv. Mohorja v Celovci“ franko vsaj do 5. marca t. l. družbinemu blagajniku. — Kdor se pozneje oglasi, ne more se šteti za uda in mora plačati za knjigo tisto ceno, kakor po knjigarnicah.

Na spremembo stanovališča društvenika mej letom se družba pri tolikem številu ne more ozirati; vsak ud dobi tedaj knjige tam, kjer se je dal upisati.

Bog daj srečo!

V Celovci, dné 20. januarja 1891. l.

Odbor družbe sv. Mohorja.

Domače stvari.

— (Taki so!) Gosp. dr. Ivan Tavčar uložil je zaradi dveh „Poslanih“ v „Slovenici“ proti odgovornemu uredniku g. Žitniku in proti Ivanu Borštniku tožbo zaradi razžaljenja časti. Tožba bila je sveda slovenska, a odgovorni urednik „Slovenec“ in deželni poslanec g. Ignacij Žitnik napravil je na slovensko tožbo nemškogovor. Komentara ne treba.

— (Hrvatska slikarica baronica Löwenthal rojena Maroićic) ki se že več let na Dunaji bavi s slikarstvom, ter je za Zagrebško akademijo naslikala veliko sliko barona Ambroza Vranicanya, obdarila je zopet akademijo s krasno

sliko pokojnega Ivana Kukuljevića-Sakcinskega. Slika, ki je doprsna in služi na čast plemeniti slikarici, uvrstila se je v akademijski dvorani mej slikami ostalih akademikov.

— (Popravek.) V včerajšnji številko urinila se je neljuba tiskarska pomota. V telegramu z Dunaja bi se imelo namreč čitati, da nadvojvoda Fran Ferdinand ostane v Peterburgu deset do dvanajst dni, ne pa deset do dvanajst ur.

— (Čitalnica Ljubljanska) priredi jutri v soboto 24. dné t. m., svojim društvenikom mali ples. Z ozirom na to, da je ta ples poleg Vodnikovoga v letošnjem predpustu jedini društveni ples, želeli in pričakovati je prav mnogobrojne udeležbe. Začetek plesu je ob 8. uri zvečer.

— (Ljudska štetev v Istri.) Zadnja številka „Naše Sloge“ javlja, da jej prihajajo iz raznih občin in podobčin Istre pritožbe, da so popisni komisariji samovoljno ljudi, ki govorijo hrvatski, zapisali za Italijane, kar pa dotični nečejo biti, ker so Hrvatje in verni podaniki našega cesarja. „Naša Sloga“ svetuje, naj se vsi taki slučaji prijavljajo c. kr. okrajnim glavarstvom, katerih dolžnost je popraviti napake, da celo kaznovati popisne komisarije, ako so protipostavno ravnali. Seveda so na drugi strani baš okrajna glavarstva sama mnogo kriva, ker veliko popisnih komisarijev ne zna prav nič hrvatskega in so torej pospeševali le italijanstvo.

— (Zares huda izguba.) Pred nekoliko dnevi ste poročali, da je pogorelo v Tenetiših nad Kranjem pri posestniku Kernu, sedaj ga je zadela še veliko huja nesreča. Imel je štiri sinove in jedno hčer, a v teku 14 dni mu je umrlo vseh 5 otrok za „angino“. Pred nekaj tedni imel je bišo in petero zdravih otrok, kojih najmlajši je imel 6 let, zdaj je pa brez biše in brez otrok. Zares obupno.

— (Iz Opatije) se nam piše: Zaradi mraza je tukaj vse na pol mrtvo, zato so pa tatje bolj živahni. Tako je dne 14. t. m. 22letni Martin Pfeifer, rodом iz Celja popoldne meji 3. in 4. uro ulomil v stanovanje grofinje Zichy in odnesel zlato uro z verižico v vrednosti 250 gld., katero je na Reki za 18 gld. prodal. Predrznega tatu prijeli so že pred nekoliko dnevi in priznal je svoje hudodelstvo. Pfeifer je bil v samostanu na Trsatu in bi bil letos novo mašo pel. — Dne 17. t. m. ulomil je neznan tat v drugo vilo. Ker je preveč ropotal, vzbudili so se stanovalci in ga pregnali. Na sumu je kuharice ljubljene, ki je tudi že v zaporu. — Včeraj dne 21. t. m. preiskavali so Opatijo in Volosko. Dva komisarija, sedem žandarmov, 4 policaji, 3 finančni stražniki in 5 občinskih mož hodilo je okolu, vsak tujec moral se je izkazati s svojo domovnico. Kdor je ni imel, moral je z njimi. Tako so v Opatiji nabrali 26 oseb, katere so odveli v Volosko.

— (Železniški promet.) Kakor javlja glavno vodstvo južne železnice odprl se je včeraj opoldne zopet tovarni promet na progi mej Dunajem in Dunajskim Novim mestom, tako, da je na tej progi promet popoluoma zopet odprt.

— (V Črnomlju) je po ljudskem štetju 29 Nemcev, mej njimi 15 odraslih, ostali so otroci. Vsi uradniki, vsa duhovščina, vsi trgovci, gostilničarji in meščani upisali so, da je njih občevalni jezik slovenski, ker se v našem okraji more le s slovensčino kruh služiti. Za Nemce so se upisali. kancelist Karol Korošec, kmetski sin od Vurberga na Štajerskem, ki ni znal niti nemške besedice, dokler ni prišel z 20 leti k topničarjem. Ker ima Kočevarko za ženo, je izvestno ona uplivala nanj. Dalje pol. komisar Rudolf Oršulek, rodом Poljak, katerega nežne vezí vlečejo v Maverl, kjer se čujejo lepodoneče besede: Kačen, springele itd., tretji je Anton Groman, davkarski pristav, rodом iz Slovenjevasi pri Ptuj, četrti krčmar Andrej Lakner, ki bi niti pol leta ne mogel živeti, ko bi le v kočevščini jedi in pijače na mizo nosil. Kočevarja Andrej Stonitsch in Matel upisala sta se kot Nemca, sicer so pa otroci prvega slovenski, poslednjega je vsa družina nemški upisana.

— (Ludsko štetje.) V občini „Celjska okolica“ bilo je 31. januarja 1890 l. 3742 prebivalcev (proti 3185 leta 1880), torej se je pomnožilo za 557 duš. Občevalni nemški jezik naznanilo jih je 221 (leta 1880 pa 244). Ostali so Slovenci.

— (V Braslovčah) naštelо se je v vsej občini 2663 ljudi, 138 več, nego pred desetimi leti. Razven treh so po občevalnem jeziku vsi Slovenci.

— (Ljudska štetev na Hrvatskem.) Zemun broji zdaj 12 892 prebivalcev. L. 1880. naštelо se jih je 11.836, pomnožilo se je torej prebivalstvo za skoraj 9%. Mesto Zemun je torej po številu stanovnikov četrto mesto hrvaško.

— (Nov hrvatski list) začel je izhajati v Zadru pod imenom „Iskra“. Pečal se bode z lepосlovjem in umetnostjo ter izhajal po dvakrat na mesec. Cena mu je 3 gld. na leto, ureduje ga Nikola Simič.

— (Hrvatski „Sokol“) priredi 3. dne februarja v dvorani „Sokola“ in „Kola“ veliko veselico „Novovjeka odkriča i izumi“. V vabilih se pozivlje občinstvo, da dojde kolikor možno v kostumih k tej veselici, na kateri bodo mimo drugih nastopale skupine francoskih, hercegovskih, švedskih, kitajskih, čeških in idealno hrvatskih telovadcev.

— (Čitalnica v Ptuj) priredi 24. januarja plesni venček in 7. februarja plesni venček v kustumbih.

— (Leposlovno bralno društvo pri Malinedelji) ima občni zbor dne 1. februarja. Po zboru bode prosta zabava pri g. Korošču, s primerno slavnostjo v spomin stoletnice rojstva zgodovinarja A. Krempa.

— (Bralno društvo pri Sv. Jurji ob Ščavnici) ima v nedejo 25. t. m. občni zbor. Po zboru je Beseda z zanimivim vsporodom.

— (Volkovi v južni Dalmaciji.) Zaderski „Narodni list“ se pritožuje, da je v južni Dalmaciji volkov kar cele tolpe, da jih pa ljudstvo ne more izganjati, ker ni dopuščena nošnja orožja.

— (V Opatnicah) blizu Konjic otvoril bode meseca maja neki Hafenrichter iz Heba na Češkem tovarno za pohištvo od upognenega lesa. To bode izvestno nova nemška agentura.

— (Pri sv. Jurji ob juž. železnici) dobili so dva nova semnja. Prvi je bil dne 2. januarja in se je prav dobro obnesel. Prignali so nad tisoč glav živine in kupcev bilo je dovolj. Prihodnji semenj bode dne 10. februarja.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Dunaj 22. januarja. Da se je deželni zbor tirolski tako hitro zaključil, zgodilo se je zaradi tega, ker so šolskega odseka obravnave bile brezuspešne. Dordijev nujni predlog ob avtonomiji južne Tirolske ni v tem oziru nič uplival. Zahteva namestnika, da se deželni zbor takoj zaključi, vzbudila je veliko senzacijo.

Dunaj 22. januarja. Rusije ugovor glede v Bolgarski bivajočih nihilistov podpirale so razven Avstrije in Nemčije tudi druge vlasti.

Reka 22. januarja. Danes zjutraj začelo tukaj in v okolici južno vreme. Obstoječe prometne ovire odstranile se bodo še danes. V Opatiji je sedaj jako lepo vreme.

Inomost 22. januarja. Vsi italijanski deželni poslanci odložili so svoje mandate.

Beligrad 22. januarja. Govori se, da je kraljica Natalija v svojih pristašev in svetovalcev krogu izjavila, da sedanjega položaja ne more več prenašati in da je vsled tega sklenila, še letos preseliti se v inozemstvo.

Beligrad 22. januarja. (Pol. Corr.) „Narodni Dnevnik“ objavlja dva telegrama, katera je mesto Kruševac povodom novega leta poslalo kralju Aleksandru in ruskemu poslaniku v Belemgradu, Persijaniju: Poslednji telegram čestita carju Aleksandru III., naglašja hvaležnost Kruševčanov carju osvoboditelju in pravi potem: Hvaležni Kruševčani prosijo Boga, da bi ohranil carja krepkega in slavnega na boljšo bodočnost vseh Slovanov.

Moskva 22. januarja. Generalni guverner zaukazal, da se vsi brez dovoljenja v mesto prihajajoči židje kaznujejo kot potepuhi. To je bojda odgovor na Londonski javni shod v zadevi ruskih židov.

London 22. januarja. „Standard“ javlja iz Šangaja: Kitajska vlada naročila je podkraljem v vseh provincijah, da pripravijo careviču dostojen vsprejem.

Dunaj 23. januarja. Stavbinski mojster Schmidt po noči umrl.

Ostrogon 23. januarja. Knez primas Simor umrl ob 7^{1/2} uri zjutraj.

Bruselj 23. januarja. Prestolonaslednik princ Balduin, sin grofa Flandernskega, ob 2. uri po noči umrl.

Madrid 23. januarja. Regentinja bo-
lehna vsled nahoda v nosnicah, ki se je raz-
širil v sapnik in prouzročil lahko groznico.

Razne vesti.

* (Gladstone) izpolnil je te dni svoje 81.
leto. Veliki državnik je popolnoma zdrav, njegov
duh in njegova delavnost taka, kakor da je v cvetu
mladosti. Na počitek ne misli, nego samo na veliko
zadajo, kateri se je posvetil, izmiriti Irsko z An-
gleško. Jeli bode to doživel pri sedanjih razmerah,
to je vprašanje.

* (Telefon iz Lodona v Pariz) bode se
predal javnemu prometu bodoči mesec. Razgovor
petih minut veljal bode 20 frankov.

* (Stoletnica „Marsellaise“.) Prva
društva francoska se pripravljajo, da se z največjim
sijajem proslavi stoletnica „Marsellaise“, ki poteče
letos. Ideja rodila se je v malem mestu Choisy-
le Roi, kjer je umrl Rouget de l' Isle in kjer je
pokopan. Govori se, da bi se ob tej priliki prenele
kosti tega slavnega kapitana pod podnožje njego-
vega spomenika v Pariz. To bi bilo že tretje izko-
pavanje njegovih kostij.

* (Volkovi v Galiciji.) Tudi v okolici
Krakova klatijo se volkovi, katere je huda zima
prignala v obližje mesta. Pri Plovicah napali so
necega kmeta ter ga raztrgali in popolnoma požrli.

* (Bombe.) Dne 18. januarja vržene so
bile v Livorni tri bombe v razne palače, mej njimi
tudi v kraljevo. K sreči ni nikdo poškodovan. Uzrok
atentatu je politične naravi.

* (Mohamedanska lečnica.) V Odesi
položila je doktorat vseukupnega lečništva mohame-
danka Razija Kointairof Hanum. To je prva mohame-
danka, ki je znanstveno izobražena lečnica.

* (Obešen.) Bil je te dni v Banjaluki orož-
nik Pavelić, ki je preteklo leto razbojniško ubil svo-
jega tovariša orožnika Grubića.

* (Bogate sklade premoga) našli so,
kakor javljajo ruski listi, v Saratovskem okraju v
Rusiji, blizu mesteca Fizrane. Temu skladu bajé
nema para v vsej Rusiji.

* (Zaročilna suknja.) Na Dunaji se je
35letna udova zaročila z 20letnim zidarskim po-
močnikom in mu pri tej priliki jako slovesno dala
suknjo, katero je pokojni njen mož nosil mnogo let
in so jo izvedeni cenili na 1 gld. 50 kr. Ta suknja
imela bi vezati ženina k večni zvestobi. Zidarski
pomočnik se je vender kmalu svoji nevesti izneve-
ril in poslednja ga te tožila, da je suknjo poneveril.
Sodišče ga je seveda oprostilo.

* (Društvo za plovitbo po zraku.) V
Chicagu osnovalo se je društvo za plovljenje po
zrakr, ki ima glavnico 4 milijonov funtov šterlingov.
To društvo namerava graditi zrakoplove, katerih
prvi bode dolg 200 stopinj, ter bode gotov v
kratkem.

* (Na desni strani mlada — na levi
stara.) Prof. sor Nothnagel na Dunaji, je pripove-
doval svojim slušateljem o neke deklici z imenom
Parzen, ki ima 22 let, ter z desnim licem pred-
stavlja mlado devojko, z levim pa staro. Desno
lice je polno in leporudeče, na levem je pa koža
vsa nagubana. Če zakrije deklica levo lice z rob-
cem, predstavlja lepo cvetoče dekle, če pa zakrije
desno, pa grdo staro. Uzrok te zanimive prikazni
so živčne bolezni, ki so uplivali na levo lice. Dobi
li levo lice kdaj še naravno obliko, se ne ve.

* (Sprehod iz Rusije v Pariz.) Pred
petimi dnevi došel je v Pariz mlad ruski kazaški
častnik, Aleksander Ivanovič Winter, ki je dne
11. decembra napotil se iz Šopenic blizu rusko-
nemške meje peš v Pariz in je vso 1600 kilome-
trov dolgo progo prehodil v 36 dneh. Vsak dan je
povprečno prehodil 44-5 kilometra, hodil pa je vsaki
dan okoli osem ur. Na Francoskem so ga častniki
pričakovali in slovesno vsprejali. V Meaux-u pred
Parizom priredili so mu francoski častniki zajutrek,
pri katerem je bilo mnogo pomenljivih napitnic.
Winter je 24 let star, krepke rasti in je bil za
svoje potovanje primerno oblečen. Na potu rabili so
mu zemljevidi nemškega in francoskega generalnega
štaba.

* (Zadušila se je) v Parizu zakonska dvo-
jica, ki je nameravala slaviti svojo zlato poroko.
Povabila je bila več gostov, ki so ja pa našli mrtvo

v postelji, kajti po noči jo je zadušil ogljencev okis,
ki je prihajal iz peči.

Trajal zdravilni uspeh. Pri boleznem protinu,
revmatičnih bolečinah v hrbtu, udih in členkih se z velikim
uspehom rabi Moll-ovo „Francosko žganje s soljo“. Cena
steklenici 90 kr. Vsak dan razpošilja po poštne-
m povzetji A. Moll, lekarnar, c. in kr. dvor. založnik na Dunaji,
Tuchlauben 9. V lekarnah po deželi zahtevaj se izrecno
Moll-ov preparat z njegovo varstveno znamko in pod-
pisom. 2 (5-1)

„LJUBLJANSKI ZVON“

stoji

za vse leto gld. 4.60; za pol leta
gld. 2.30; za četrt leta gld. 1.15.

Loterijske srečke 21. januarja.
V Brnu: 6, 40, 46, 51, 23.

Tuji:
22. januarja.
Pri **Mallét**: Kapsch iz Kočevja. — Wagner, Schwarz
Bruner, Reich, Landtmayer, Blech, Schwarz, Waller, David,
Fiala z Dunaja. — Terček iz Trsta. — Marmat, Schulerer
iz Reke. — Ermolli, Varese iz Gradca.
Pri **Sionu**: Meth, Gruher, Poscholnitz z Dunaja.
Lorenz iz Beljaka. — Fettich iz Frankheima. — Pfanner iz
St. Jurja. — Calmus iz Trsta. — Weimersheimer iz Ichen-
hausena. — Heidenreich iz Freiwaldena. — Fischer iz Bu-
dimpešte. — Schollmayr iz Sneznika.
Pri **bavarskem dvoru**: Bregar, Janežič iz Litije.
Pri **avstrijskem cesarju**: Strenar iz Pontebe. —
Menzinger s soprogo iz Bohinja.
Pri **južnem kolidvoru**: Grof Zichy iz Budim-
pešte. — Cutini iz Vidna. — Spint iz Lesec.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opa- zovanja	Stanje barometra v mm.	Tem- peratura	Ve- trovi	Nebo	Mo- krina v mm.
22. jan.	7. zjutraj.	735.3 mm.	-10.8° C	brezv.	obl.	
	2. popol.	733.6 mm.	-5.6° C	sl. zah.	jasno	0.00 mm.
	9. zvečer	723.7 mm.	-12.6° C	brezv.	megla	

Srednja temperatura -6.3°, za 4.3° pod normalom.

Dunajska borza

dne 23. januarja t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

	včeraj	danes
Papirna renta	91.25	91.20
Srebrna renta	91.35	91.35
Zlata renta	108.35	108.40
5% marena renta	102.55	102.30
Akcije narodne banke	995	998
Kreditne akcije	307.25	307.25
London	114.20	114.25
Srebro	—	—
Napol.	9.04 1/2	9.05
C. kr. cekini	5.40	5.41
Nemške marke	56.12 1/2	56.12 1/2
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	131 gld. — kr.
Državne srečke iz l. 1864	100	180
Ogerska zlata renta 4%	—	104
Ogerska papirna renta 5%	—	100
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	121
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	—	113
Kreditne srečke	100 gld.	181
Rudolfove srečke	10	20
Akcije anglo-avstr. banke	120	164
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	—	218

Na prodaji so:
STRITARJEVI ZBRANI SPISI
v fini francoski vezbi — skoro nedotaknjeni — jako po-
ceni. Kupec dobi za nameček Scheinigg-ove „Na-
rodne pesmi koroških Slovencev“. — Kje? pove
iz laskavosti upravnništvo „Slovenskega Naroda“. (46-1)

V „Národní Tiskarni“ v Ljubljani

so izšle in se dobivajo po znižani ceni sledeče knjige:

Blódné duše.

Roman. Češki spisal Václav Beneš-Třebízský. Preložil Ivan Gornik. Mala 8°, 523 strani. Cena 70 kr., po pošti 80 kr.

Otci in sinovi.

Roman. Ruski spisal J. S. Turgenjev. Preložil Ivan Gornik. Mala 8°, 357 strani. Cena 50 kr., po pošti 55 kr.

Undina.

Spisal André Theuriet, poslovenil Vinko. — Ml. 8°, 143 stra-
nij. Cena 20 kr., po pošti 25 kr.

Vilénski brodník.

Spisal Emile Souvestre, prevel Muhoder. — Ml. 8°, 82 stra-
nij. Cena 15 kr., po pošti 17 kr.

Dnevnik.

Spisal Ludovik Halévy, poslovenil Vinko. — Ml. 8°, 95 stra-
nij. Cena 15 kr., po pošti 17 kr.

Ukrajinske dume.

Češki spisal E. Jeltinek. Poslovenil Podvidovski. Mala 8°,
84 strani. Cena 15 kr., po pošti 20 kr.

Časnikarstvo in naši časniki.

Spisal * * * Stat nominis umbra. Ml. 8°, 19 pól. Cena
40 kr., po pošti 45 kr.

Dubrovski.

Povest. Spisal A. S. Puškin, poslovenil J. P. — Ml. 8°,
122 strani. Cena 25 kr., po pošti 30 kr.

N o v.

Roman. Spisal Turgenjev, poslovenil M. Málóvrh. — Ml. 8°,
32 pól. Cena 70 kr., po pošti 80 kr.

V isti zalogi sta izšla in se dobivata po znižani ceni še sledeča zvezka:

I. zvezek, ki obsega: Stenografija, spisal dr. Ribič.
— Životopisje, spisal Rajč Bož. — Prešern, Prešerin
ali Prešeren, spisal Fr. Levstik. — Telečja pečenka,
novela, spisal J. Jurčič. — N. Machiavelli, spisal dr. Ribič.
— Pisma iz Rusije, spisal dr. Celestin. — Trštvo z

Za oba zvezka naj se priloži še 10 kr. poštne, za posamezne zvezke pa 5 kr.

Razne pripovedke.

Najgrozovitejša muka peklena. Spi-
sal Catulle Mendès; prevel Vinko.

Ulomci. Spisal Sevnčan.

Silvestrov otročiček. Kalifornska povest. Spi-
sal Bret Harte; poslovenil Vinko.

Uničeno življenje. Češki spisal Stroupežnický;
preložil Vinko. Cena 40 kr., po pošti 45 kr.

Pariz v Ameriki.

Roman. Francoski spisal René Lefebvre. Poslovenil * * *
Stat nominis umbra. Ml. 8°, 535 strani. Stane 50 kr., po
pošti 55 kr.

Ivan Zbogar.

Zgodovinski roman. Spisal Charles Nodier, poslovenil J. Kr-
žišnik. — Ml. 8°, 198 strani. Cena 25 kr., po pošti 30 kr.

Junak našega časa.

Roman. Spisal M. Lermontov, poslovenil J. P. — Ml. 8°,
264 strani. Cena 40 kr., po pošti 45 kr.

Selski župnik.

Roman. Spisal L. Halévy, poslovenil Vinko. — Ml. 8°, 208
strani. Cena 25 kr., po pošti 30 kr.

Knez Serebrjani.

Roman. Spisal grof A. K. Tolstoj, poslovenil J. P. — Ml. 8°,
609 strani. Cena 70 kr., po pošti 80 kr.

Za dragocenim korenem.

Povest iz življenja kitajskih pogozdnikov. Spisal A. J
Maksimov. Poslovenil J. P. Ml. 8°, 141 strani. Stane
20 kr., po pošti 25 kr.

grozjem na Ruskem, spisal dr. J. Vošnjak. — Čegava
bode, novelica, spisal J. Ogrinec. Velja 15 kr.
V. zvezek, ki obsega: Meta Holdenis, roman, fran-
coski spisal Viktor Cherbuliez, poslovenil Davorin Hostnik.
Velja 25 kr.

CHOCOLAT MENIER

! Največja tovarna na svetu!

Vsak dan se prodaja: (874-6)

50.000 kilo.

Dobiva se v vseh specializiranih, delikates-
nih prodajalnicah in konditorijah.

ČEBELNO-VOŠČENE SVEČE

prodaja

(926-9)

PAVEL SEEMANN v LJUBLJANI.